

Håb og trøst fra Japan Hope and comfort from Japan

The Christian Science Monitor, March 14, 2011

Fujiko Signs

Her i Tokyo har jeg ved siden af min e-mail indbakke lavet en mappe, som jeg kalder ”jord-velsignelser” (ikke jordskælv) – med over 150 e-mails med beskeder fyldt med håb om, at Japan overlever en af de allermest triste hændelser i vores nyere historie.

Grunden til at jeg kalder den ”jord-velsignelser” er, fordi jeg insisterer på at se skønheden i jordens gaver i stedet for naturens forbandelse.

Den eneste, måde vi forbedrer denne planet, vores hjem, på, er at se jorden mere fra et åndeligt perspektiv for at kunne forstå betydningen af ”Komme dit rige” og ”Ske Din vilje på jorden, som den sker i Himmelen” - som Jesus Kristus erklærer det for hele menneskeheden i ’Fadervor’. Grundlæggeren af *Monitor*, Mary Baker Eddy, tilføjede sin åndelige opfattelse af disse linjer: *”Dit rige er kommet; Du er stedse nærværende.”* Og *”Lær os at erkende, at Gud – som i Himmelen således også på jorden – er almægtig, enerådende”* (*Videnskab og Helse med Nøgle til Skriften*, s. 16-17).

Det eneste lys for enden af en lang tunnel af materialisme er åndeliggørelsen af vores tænkning. Midt i ødelæggelserne er det nemt at prøve på at måle og veje vores eksistens ud fra et materielt perspektiv: frygt for mangel og nødvendigheden af at skulle slå om begrænset forråd - hvad enten det drejer sig om energi eller basale fornødenheder. Men dette får os kun til at gentage den materielle historie om skabelse og ødelæggelse. At have tiltro til materielle kræfter for at kunne klare konflikter og uro er endnu et aspekt af det uproduktive og materielle perspektiv.

Imidlertid kan et åndeligt perspektiv dagligt udtrykkes i tålmodighed, ro og fred. Kan disse kvaliteter hjælpe på virkningerne efter et jordskælv og en tsunami ?

Da jordskælvet ramte her i Tokyo – det voldsomste jeg nogensinde har oplevet – blev min nabo trøstet af en amerikaner, som kom over til hende og roligt og bestemt sagde: *”Daijyobu desu, daijyobu”* (”Det er i orden, det er i orden”). Min nabo sagde, at hun pludselig mærkede en følelse af fred skylle ind over sig, og frygten forsvandt. Hvad var der bag disse enkle ord?

Hendes bemærkning mindede mig om beretningen om, at Jesus bogstaveligt talt stillede stormen ved at sige – og jeg er sikker på - højt og bestemt: ”Ti, vær stille!” (Markus 4:39)

For andre artikler oversat til dansk, gå til <http://www.kristenvidenskabsherold.com>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Der må udskrives op til 100 kopier af denne artikel, som kan uddeles på ikkeerhvervs mæssig basis, til kostpris. Denne artikel må ikke e-mailles eller offentliggøres på en hjemmeside. Send eller offentliggør venligst i stedet et link til denne artikel fra CSPS hjemmeside. For tilladelse til særtryk af denne artikel i andre publikationer, kontakt os venligst på e-mail: copyright@cspcs.com, med emnet ”Copyright Request” på engelsk.

Slet og ret at udtale en sætning som "Ti, vær stille!" – kan dét få uvejr, blæst og ild til at stilne af og slukkes? Eller er det noget mere: med overbevisning at se vores "herredømme" over jorden fra et højere perspektiv, fra et åndeligt og metafysisk synspunkt – langt over fysikken?

Jeg har for nylig hørt en fortælle om, hvordan Jesus ikke stillede stormen, men at han snarere indbød alle omkring sig til at komme ind i sin fred – den fred der kommer af herredømmet over fysisk lov. Under guddommelig lov blev stormen til intet – ingen magt, ingenting. Stormen var for mesteren ikke den virkelige kraft. Det var freden.

Jesus lovede at give os fred – men ikke som en menneskelig tilstand – som fravær af krig eller konflikt. Jeg opfatter det sådan, at han mente den evigtvarende fred, som er der altid og styrer universet.

Har vi mistet denne fred? Nej, aldrig! Vi kan føle den her og nu. Vi fødes med denne fred, og vi kan genoplive den og bringe den helt øverst i vores bevidsthed for at kunne have herredømme over "jorden", der er beskrevet af Mary Baker Eddy som værende en "sammensat idé" (*Videnskab og Helse*, s. 585). I dette lys kan vi betragte jorden som bestående af åndelige ideer – alle rette ideer så som fred, ro, intelligens, kreativitet, gavmildhed og kærlighed. Og mennesket – hver af os indbefattet – skabt i Guds billede og lighed, som det berettes i første kapitel i Første Mosebog, er den højeste idé og kan have herredømme over det, vi kalder "naturen". Naturen må være i overensstemmelse med den guddommelige vilje, som er harmonisk og god. Så en katastrofe er ikke naturlig, men unaturlig. Jesus er den lærer og det forbillede, som viste os, hvordan vi har herredømme over storm og al anden uro, som prøver at holde os fra at udøve vores guddommelige ret.

Fred og ro er kommet så meget til udtryk her i Japan, ikke fordi, vi overgav os til katastrofen, men fordi det er medfødt, at vi mærker og føler denne fred sammen med kærlighed. Jesus bliver ofte kaldt "Fredsfyrste" ved juletid, og vi bliver mindet om den bibelske beretning om englenerne, der sang Guds sande budskab ud: "Ære være Gud i det højeste! Og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag!" (Lukas-Evangeliet 2:14)

Jesus sagde også: "Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer; jeg giver jer ikke, som verden giver. Jeres hjerte forfærdes ikke og være ikke modløst!" (Johannes-Evangeliet 14:27). Denne fred kan helbrede. Også netop i dag kan vi være bevidste om en sådan fred ved at erklære vores åndelige herredømme over materiel ødelæggelse.

Al den bøn og kærlighed, I sender til os, bringer fred til hele verden – herredømme over jorden, vores smukke hjem.